

[Aksel Larsen.]

de er — jeg siger ikke, at de er helt dårlige — inden vi kommer til tredje behandling. Og jeg gentager, hvad jeg har sagt før, at det naturligvis afhænger af, hvordan disse lovforslag bliver, afhænger af, hvilket startsted vi selv vælger, hvordan man kan stille sig til selve konventionen om de syv, selv om jeg er af den opfattelse, at der for Danmark i den givne situation ikke er andet at gøre end at gå ind i de syv.

Axel Kristensen: Det er det ærede medlem hr. A. C. Normanns udtalelser, der kalder mig herop. Jeg skulle ellers ikke deltage i denne almindelige diskussion, men jeg vil dog sige til det ærede medlem hr. Niels Andersen, at han skulle tale varligt om vaklende stilling til markedsplaner, han, der støtter en regering, som den ene dag siger, at det ville være en ulykke, hvis de syv landes marked blev dannet, og i løbet af ganske kort tid slår over til at sige, at det er en lykke, og at vi skal melde os ind. Venstres stilling til markedsplanerne er ikke rokket, vi har samme opfattelse, som vi har haft hidtil; men det får vi en særlig debat om, så hvorfor blande det ind i denne toldlovsdebat.

Det var som sagt en udtalelse af det ærede medlem hr. A. C. Normann, der kaldte mig op. Jeg synes, det er en ejendommeligt form at anvende, at sige, at et medlem — et af venstres medlemmer — har fået en gruppe erhvervsdrivende gartnere til at rejse et krav, som de egentlig ikke ønskede at rejse. Hvorfor ikke sige navnet ganske lige ud, når man kender det? Det er jo mig, det ærede medlem siger til. Jeg synes, det skal siges ganske klart og tydeligt. Jeg har nemlig ikke noget som helst at skjule. Idet jeg går ud fra, at det er de to radikale medlemmer af udvalget, der må have forsynet det radikale venstres pressebureau med oplysninger, og da navnet er skrevet i deres presse, så forstår jeg ikke den finfølelse, som afholder de ærede medlemmer fra at nævne det her. Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere Politiken for den 6. februar, sidste lørdag. Overskriften hedder: Om liberalisme, og så står der som indledning:

„Det radikale venstres pressebureau kalder det uanstændigt, at fhv. forsy-

ningsminister Axel Kristensen (V) vil stemme imod toldlovsforslaget.“
Og så skrives der:

„Han har lokket gartnerne frem med krav om told, som de ikke selv havde tænkt sig at stille, og hans forhold til toldforhøjelserne har langtfra været af passiv karakter.

Axel Kristensen har interesser i porcelænsindustrien, papirindustrien og forskellige andre industrier, hvis told han har gjort alt for at få sat op.

Alligevel stemmer denne højst blakkede liberalist mod de forhøjelser, som han selv indirekte har gjort alt hvad han kunne for at opnå.

.....
Axel Kristensen skulle forlængst have været sat uden for toldudvalget, så at denne udtalende sammenblanding af offentlige og private interesser ikke fortsat kunne praktiseres.“

Jeg synes, at denne meget smukke udtalelse skal stå i Folketingstidende, fordi den er så helt forkert. Der klages så ofte over, at folketingets anseelse forringes. Når dets medlemmer medvirker til sådanne usandfærdige oplysninger, er det dem selv, der nedsætter folketingets stilling. Jeg er derfor nødt til at give nogle meget nøjagtige og absolut korrekte oplysninger, og jeg opfordrer de herrer, der udspreder disse usandfærdige rygter, til at afkræfte det, jeg nu siger.

Jeg er medlem af papirfabrikkernes bestyrelse. Jeg har gennem mange år været ansat i porcelænsindustrien, har taget min afsked og mistet betydelige indtægter for at gøre et sagligt arbejde her i folketinget. Jeg har stadig den tilknytning til porcelænsfabrikken, at jeg får en pension, som man velvilligst gav mig nogle år før jeg eller kunne have fået den, og jeg yder for et eller andet honorar, som kan være denne sag uvedkommende, teknisk bistand til forsøg på at skabe nye produktioner; for denne industri, eller en del af den i hvert fald, vil få betydelige vanskeligheder i den tid, vi nu går ind i. Jeg er medlem af bestyrelsen for Standard Electric, der blev oprettet efter forhandling med den danske stat og firmaer i Amerika på et tidspunkt, hvor vi ikke havde valuta til at købe telefonmateriel, og hvor disse firmaer derfor